

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 20. Nunquid dici posset, per contrariam consuetudinem abrogatos esse prædictos Canones Pœnitentiales, ac proinde à Confessoribus rationem non habendam hujusmodi Canonum in imponendis pœnitentiis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

servabat quadragesimas. Si plures præterea essent anni Pœnitentiæ, tres tantum servabantur quadragesimæ.

Quest. 20. Numquid dici possit, per contrariam consuetudinem abrogatos esse prædictos Canones Pœnitentiales, ac proinde à Confessoribus rationem non habendam hujusmodi Canonum in imponendis Pœnitentiis?

Resp. S. Carolus oppositum sentit. *Sunt enim*, inquit, *hujusmodi Canones* quasi regulæ quædam à quibus cum ad culpæ commissæ gravitatem rectè dignoscendam, tum ad imponendam pro illius ratione veram Pœnitentiam Sacerdotes Confessarii ita diriguntur, ut ubi singula, & quæ ad peccati magnitudinem, & quæ ad pœnitentis statum, conditionem, ætatem, intimumque cordis contriti dolorem pertinent accuratè perpenderit, tum demùm Pœnitentiam judicio, ac prudentia sua moderetur.

Ratio est, quia cum dici nullatenus possit, quod Ecclesia à Spiritu sancto directæ & gubernata, aliquid statuere queat absque summa prudentia, nec proinde dici poterit, quod nimia usa fuerit severitate erga priorum sæculorum Fideles, quando Canones Pœnitentiales statuit. Cum igitur hujus temporis Fideles sanctiores non sint primis Christianis, cum idem sit Deus qui offenditur, & idem crimen quod admittitur, æquum est, ut idem homo satisfaciat eidem Deo, pro eodem crimine, in eadem Ecclesia, eodem modo.

Tolerat quidem gemens Ecclesia, usum à laxitate inductum, quem nimia præsentium Christianorum introduxit vivendi licentia, & tacet: Mater est dolens & afflicta, quæ suos gemitus, & suspiria comprimere cogitur, quia profutura non videt, quoniam vix, ac ne

vix quidem, præsentis peccatores pœnitentiis antiquis subijci possunt.

Ex quibus inferre solummodo licet cum D. Carolo, quem in initio responsionis superioris laudavimus, & cum S. Francisco Salesio in suis admonitionibus ad Confessores, cap. 8. Confessarium non debere quidem Pœnitentiam ab antiquis Canonibus præscriptam imponere, ubi videt Pœnitentem minimè paratum, & dispositum ad eam suscipiendam, & tunc satius quidem fuerit faciliorem imponere, cum melius sit ut plurimum pœnitentes cum amore, & benignitate, sine ulla tamen adulatione, quàm cum rigore tractare; nihilominus tamen antiquos Canones inculcandos esse, monendumque Pœnitentem, pro gravitate criminum suorum, majorem & severiorem Pœnitentiam se mereri, ut impositam cum majori humilitate & devotione suscipiat.

Quest. 21. Quænam præterea observanda sunt à Confessore in imponendis pœnitentiis?

Resp. Cavere debet, ut ait S. Franciscus Salesius in admonitione sua ad Confessarios loco citato, ne imponat Pœnitentias confusas, & intricatas variis orationum, aliorumque rerum generibus. v. g. ut recitet pœnitens tertiam orationem Dominicam, Hymnum aliquem, preces, Collectas, Antiphonas, Psalmos, neque varias diversasque debet præscribere actiones. v. g. ut per tres dies elemosynas largiatur, tribus feriis sextis jejuset, Missam unam celebrari curet, sese quinquies disciplinâ percutiat. Ex hac confusione actionum, & orationum, duo sequuntur incommoda; alterum quod pœnitens eorum obliviscitur, & postea scrupulis angitur; alterum quod plus cogitat quid dicendum, faciendumque sit, quàm de